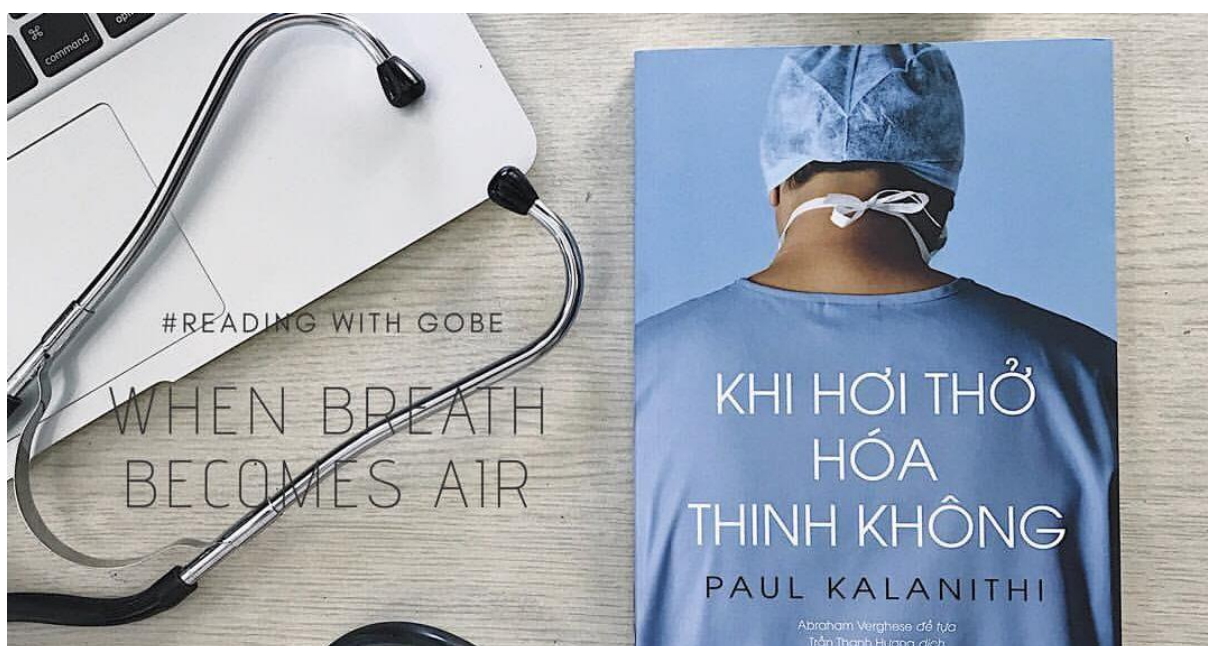

Câu 1: Chia sẻ về một cuốn sách làm thay đổi nhận thức hoặc cuộc sống của em:

Bài làm:

Trong chúng ta liệu có ai từng nhận ra hay suy nghĩ đến sự tồn tại và sự sống của mình đang hiện hữu ở thế giới này không. Có một sự thật rằng hầu như cả quãng đời tuổi trẻ ta cứ chạy theo sự xô bồ của thời đại mà quên đi sự tồn tại hữu hạn của bản thân. Và tôi cũng thế! Đôi khi tôi dừng lại một nhịp và tự hỏi bản thân rằng: liệu tôi sống trên đời này để làm gì! Tồn tại ở thế giới này vì điều gì!. Tất cả đều rất khó lí giải cho đến khi tôi đọc được cuốn sách “When breath become air” (Khi hơi thở hóa thành không) của tác giả Paul Kalanithi.

“Khi hơi thở hóa thành không” là một cuốn tự truyện còn dang dở của bác sĩ phẫu thuật thần kinh Paul Kalanithi, phát hành bởi nhà xuất bản Random House vào ngày 12 tháng 1 năm 2016. Chỉ mới xuất bản trong một khoảng thời gian ngắn nhưng sách đã gây nên tiếng vang lớn trên toàn thế giới và nhận được không ít lời khen từ độc giả trong đó có thể kể đến tỉ phú Bill Gate. Sách được chính thức phát hành tại Việt Nam từ tháng 7 năm 2017 bởi nhà xuất bản Lao Động qua bản dịch của Trần Thanh Hương. Tôi bén duyên với cuốn sách này trong một lần tôi được tham quan Phố sách Trần Huy Liệu ở thành phố Hồ Chí Minh vào tháng 6 năm 2019. Điều đầu tiên khiến tôi ấn tượng với người bạn đầy chính là tựa đề của sách nghe thân mật, gần gũi nhưng cũng rất xa xôi, nhan đề đầy gợi mở. Chỉ bảy chữ mà khiến lòng tôi biết bao dư ba bão táp. Nó như một lời đề từ cho cả tác phẩm, giúp người đọc một phần đoán ra giá trị mà tác phẩm muốn thể hiện. Quả thật, khi cầm quyển sách trên tay, đọc cái tiêu đề trên nền xanh ấy, chính bản thân tôi cũng nhói lên một nhịp. Không phải vì cái hình ảnh người bác sĩ, không phải từ cái câu chữ in trên bìa sách, mà là vì cuộc đời của người bác sĩ tài hoa Paul Kalanithi. Nếu “hơi thở” là thứ gắn liền với con người chúng ta trong suốt khoảnh khắc cuộc đời thì “Thinh không” lại là một điều gì

đó mơ hồ - mơ hồ về một thế giới xa xôi nào đó. Có lẽ tôi cũng có mơ ước làm bác sĩ nên tôi cảm nhận được sự “đồng điệu” của bản thân khiến tôi không ngần ngại mà rước ngay “cậu bạn ấy” về nhà.

Sách chỉ dày khoảng 236 trang khổ 14x19cm, với nhiều người đó có lẽ nó không dài thậm chí là quá ngắn. Nhưng tôi mất tận 7 ngày mới có thể cảm nhận được hết những điều mà Paul Kalanithi muốn nhắn nhủ. Bạn có thể hỏi hốp trước những nỗ lực của những người làm ngành y cố gắng cứu chữa bệnh nhân hay cách các nhà bác sĩ đấu tranh với thần chết để giành giật lại sự sống. Nhưng đến “Khi hơi thở hóa thành không” lại mang một góc nhìn hoàn toàn khác. Khi đang trên đà phát triển của sự nghiệp của một bác sĩ thì ông trời lại trở trêu ban xuống cho ông một án tử của cuộc đời: ung thư giai đoạn cuối. Một tác phẩm văn học hay là một tác phẩm được kết tinh từ nguyên liệu của cuộc đời. Dưới góc nhìn của một bác sĩ trên cương vị của một bệnh nhân, trải qua 35 năm của cuộc đời, đã từng chứng kiến biết bao nhiêu sự mong lung giữa sự sống và cái chết nên cách tác giả trần thuật cũng “đời” hơn hết thấy hầu hết các tác phẩm khác. Dưới lớp vỏ ngôn từ ta có thể cảm nhận được triết lí sâu sắc của nhân sinh, về sự sống và cái chết: “Học cách chết cũng là để học cho mình cách sống”.

"Là một bác sĩ nội trú, lý tưởng lớn nhất của tôi không phải là cứu người - rất cục thì ai cũng phải chết. Lý tưởng của tôi nằm ở việc giúp đỡ bệnh nhân và gia đình thấu hiểu về bệnh tật và cái chết."

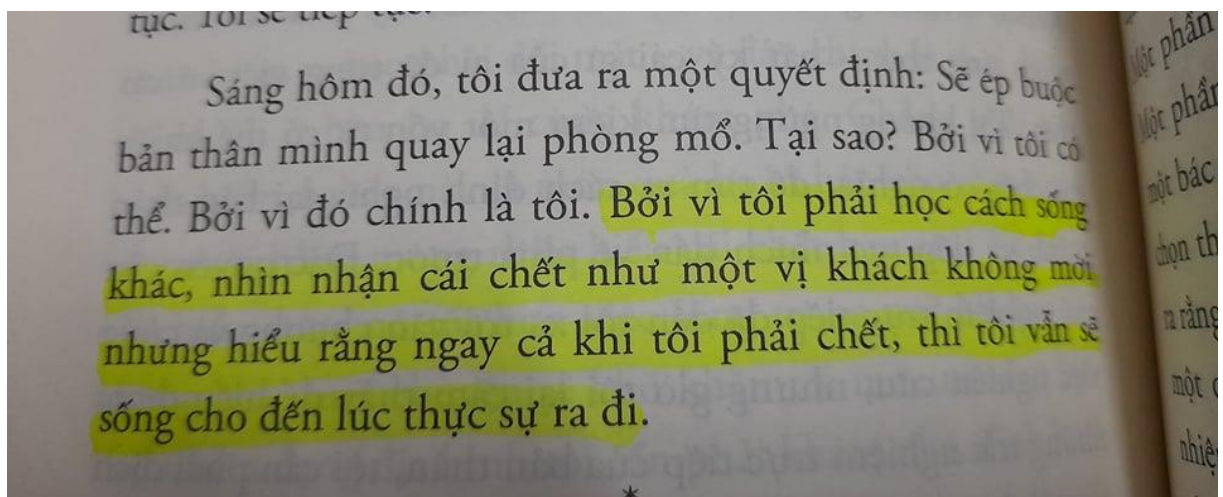
- Paul Kalanithi

#Khi Hơi Thở Hóa Thành Không

Đảo ngược dòng trần thuật “Khi tác giả là một bác sĩ phẫu thuật thần kinh bước vào năm cuối chương trình nội trú trong suốt 6 năm qua, đã từng nghiên cứu vô số ảnh chụp cắt lớp kiểu này, nhưng lần này lại khác, ảnh chụp lại là của chính tôi” cho đến sự tái hiện lại những hồi ức về những kí ức tuổi thơ được mẹ gieo vào lòng những hạt mầm của triết lí của cuộc đời, cho đến khi hoang mang giữa những ngã rẽ rằng nên trở thành nhà văn hay theo ngành y nói nghiệp của gia đình đến lúc trở thành một bác sĩ vô cùng triển vọng và cuối cùng là kết thúc cuộc đời trên giường bệnh của một bệnh nhân. Tất cả đều không mang tính khuôn mẫu theo trình tự thời gian nhưng lại thành một điểm nhấn – điểm nhấn về triết lí nhân sinh sâu sắc.

Tôi, đi theo hành trình của tác giả, là đi theo chuỗi những ngày dài chống chọi với cái chết. Chết, ung thư, có đáng sợ như tôi nghĩ? Chết liệu có phải là kết

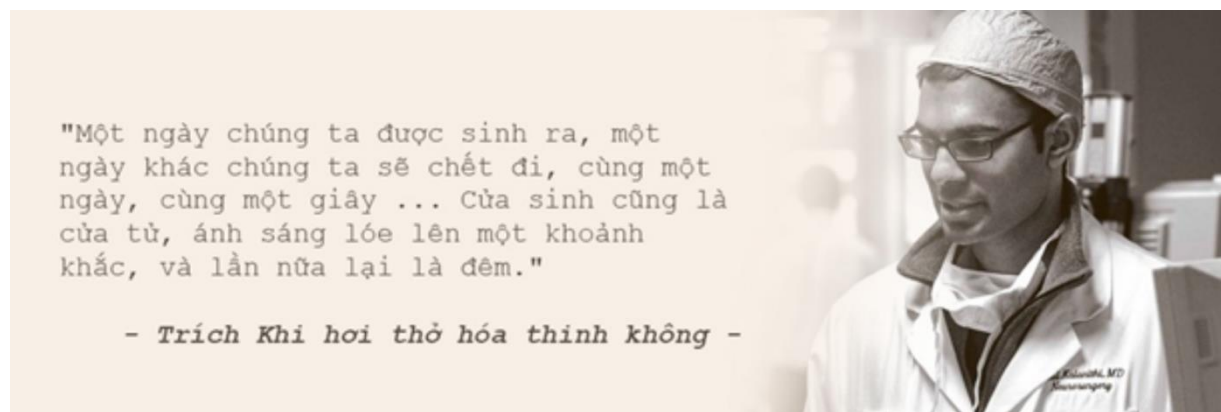
thúc hay đơn giản chết chỉ là một sự khởi đầu. Chết không quá đáng sợ, “sống” mà như mình đã “chết” mới thật sự đáng sợ. Hầu hết ta đều phủ nhận “cái chết” và Paul cũng đã từng như thế cũng đã từng phủ nhận căn bệnh quái ác của bản thân và rồi anh chấp nhận sự hữu hạn của cuộc đời. Anh đã chọn không sử dụng máy thở hay nội khí quản kéo dài cuộc sống mà chọn "chăm sóc thoải mái" vào cuối đời, trước khi tháo mặt nạ thở moocphin được truyền vào tĩnh mạch anh nói với vợ rằng - anh đã sẵn sàng rồi. Sự sẵn sàng đón nhận cái chết và sẵn sàng nỗ lực tiếp tục đứng trên bàn phẫu thuật để kéo dài sự sống cho nhiều bệnh nhân khác là một điều mà có lẽ chỉ Paul mới dám làm được. Bởi anh nhận thức được rằng mình đã và đang mang trên mình một cái ách nặng nề về trách nhiệm trọng đại, về cái sự cao cả của một chiến binh chiến đấu hết mình dẫu biết phải hy sinh trên chiến trường đầy khốc liệt. Ta chỉ thực sự “sống” khi ta biết mình sống vì điều gì hay nói đúng hơn sống là phải cống hiến. Như chú chim nhỏ trong “Tiếng chim hót trong bụi mận gai” gắng hết mình để cất lên tiếng hót trong treo nhất trước khi lìa đời hay như Thanh Hải muốn “Nhập vào hòa ca một nốt trầm xao xuyến” trên giường bệnh, Paul cũng đã in dấu lại trong cuộc đời trước khi chết những điều tuyệt vời nhất. Những cơn đau xoáy sâu vào da thịt anh cũng không làm anh buông bỏ say mê với con dao phẫu thuật và khi sắp lìa tàn cõi đời anh vẫn cố để lại cho đời những lời tự truyện chân thật nhất về chuỗi ngày chống chọi với căn bệnh – để truyền một ngọn lửa “sống” rực cháy lên trong lòng mỗi bạn đọc. “Chết” là bị động nhưng Paul đã chủ động để đón nhận nó. Một con người đau đớn là thế nhưng họ còn nỗ lực “sống” như thế. Vậy thì còn tôi và bạn có sao lại cứ mãi chán nản về cuộc đời.

Xuyên suốt những trang tiếp theo của tác phẩm, ta không chỉ cảm phục về sự mãnh mẽ của Paul mà còn là sự đẹp đẽ của những người đã cùng anh chống chọi xuyên suốt khoảng thời gian anh nằm trên giường bệnh. Dù mọi chuyên có khó khăn đến mấy thì không đồng nghĩa với việc Paul chỉ sống một mình. Paul có được sự mạnh mẽ bởi lẽ bên anh là gia đình. Tôi chợt nhớ đến tác giả “Nguyễn Minh Châu” trong tác phẩm “Bến quê”, đã nhiều lần vì quá bận bịu về mọi thứ nhưng quên mất sự tồn tại của gia đình - những người ngày đêm vì mình mà hy sinh tất cả. Nhưng giờ đây khi đứng giữa ranh giới giữa sự sống và cái chết thì

hơi ấm của gia đình lại là điểm tựa vô cùng mạnh mẽ. Có lẽ tình yêu là thứ khiến con người trở nên mạnh mẽ, trở nên tham vọng – tham vọng vì sự sống, tham vọng vì những người mình yêu thương nhất. Paul đã từng nhắn nhủ với đứa con gái chưa biết gọi tiếng bố của mình rằng: “Khi đến một trong những khoảnh khắc mà con phải nói về bản thân mình trong cuộc sống, về việc con từng là ai, những gì con đã làm và con có nghĩa thế nào với cuộc đời, cha nguyện cầu con sẽ không quên rằng, con đã từng lấp đầy tháng ngày của một người đàn ông đang chết bằng một niềm vui chan chứa, một niềm vui cha chưa từng biết đến trong suốt những năm trước đây, một niềm vui không khiến cha khao khát thêm thường hơn nữa mà là thỏa mãn, bình an. Tại thời điểm này, ngay lúc này, đó là một điều vĩ đại”. Tất cả như một cuốn phim chậm trôi đánh dấu thứ thực sự quan trọng nhất của một đời người: gia đình.

Cuốn sách khi được xuất bản đã trở thành một cơn sốt của xã hội không chỉ ở Mỹ mà lan rộng khắp toàn thế giới. Điều đặc biệt làm nên thành công của tác phẩm đó chính là chất “đời” ẩn trong những lớp ngôn từ đầy sâu sắc và làm thay đổi đến suy nghĩ của đại đa số độc giả trên toàn thế giới. Cũng vì thế mà tác phẩm đã khiến cho hàng triệu con người trên thế giới rơi nước mắt. Đó là những giọt nước mắt đồng cảm vì nỗi day dứt chưa thể thoát khỏi ra câu chuyện, đau vì sự ra đi của một con người tài hoa nhưng bạc mệnh. Nhưng hơn hết đó chính là những giọt nước mắt của hạnh phúc – hạnh phúc vì mình còn có thể dành thời gian cho gia đình và cống hiến những điều tốt đẹp đến xã hội. Paul ra đi nhưng ngọn lửa sống vẫn còn lan rộng mãi đến thế giới của hiện tại. Ngọn lửa sống của một con người phi thường và đầy nghị lực.

Tôi của trước và sau khi đọc “Khi hơi thở hóa thành không” khác biệt lớn nhất đó chính là suy nghĩ. Trước hết đó chính là nhận thức của tôi về gia đình. Cuộc sống có nhiều điều để có thể trải nghiệm lắm nhưng có một việc mà tôi nhất định phải không bao giờ được quên đó là dành thời gian cho những người yêu thương mình nhất. Đã nhiều lần tôi quên mất sinh nhật mẹ và đôi lần tôi quên tặng quà trong ngày của cha. Giờ đây tôi mới hiểu được “Không ai yêu thương mình bằng gia đình mình cả”. Tôi biết dành thời gian để quan tâm những người thương yêu mình và sẵn sàng chia sẻ mọi thứ đến họ mỗi khi tôi gặp những chuyện không vui.

Không chỉ thế thứ khiến tôi thay đổi hơn hết đó chính là Paul Kanilanithi truyền đến cho tôi cảm hứng sống đầy nhiệt huyết và động lực. Tôi đã từng suy nghĩ rất tiêu cực về bản thân, cứ mãi nhìn cuộc đời ở một góc độ vô cùng phiến diện. Và chính “thói quen xấu” này đã khiến cho tôi ngày càng trở nên tiêu cực và làm cảm trở con đường bước đến thành công của bản thân. Khi gặp được Paul tôi mới nhận ra rằng chẳng có gì có thể làm cho con người chùn bước cả. Ngay cả một người phải đang mang trên mình những cơn đau đớn khắp cơ thể còn có thể tiếp tục nỗ lực để cứu người và lan truyền ngọn lửa sống đến thế giới. Cuộc sống này muôn màu muôn sắc có sao cứ mãi nhìn đời qua một góc phiến diện. Có sao cứ mãi lo âu về cuộc đời. Cùng một dòng nước nhưng có người lại nhìn nó trong xanh dịu êm nhưng cũng lại có người nhìn chúng rất phong ba bão tố. Đó là ở trong cách suy nghĩ của mỗi người về cuộc đời này thôi. Sống là phải nỗ lực để vươn lên con đường phía trước. Cuộc sống không lường trước được điều gì, vì vậy, từng giây, từng phút, chúng ta hãy đối diện với nó – chăm chỉ làm việc, cống hiến hết mình, không sợ hãi trước cái chết, cùng người thân giữ gìn từng chút thời gian hạnh phúc bên nhau, và quan trọng nhất, sống là chính mình, sống là phải tìm cho mình hai chữ “hạnh phúc”.

Những trang cuối cùng của cuốn sách đã dần khép lại. Nhờ có những người đầy nhiệt huyết cống hiến cho thế giới như Paul mà xã hội này ngày càng trở nên tốt đẹp và phát triển. Giờ đây tôi chợt nhớ đến những y bác sĩ như Paul không quản khó khăn ngày đêm chữa trị cho những bệnh nhân ngày đêm đang chiến đấu để chống lại đại dịch Covid 19. Và ta tin trên thế giới này sẽ còn có nhiều và nhiều Paul Kalanithi hơn thế nữa.

Câu 2: Nếu được chọn là Đại sứ Văn hóa đọc, em có kế hoạch và biện pháp gì để khuyến khích các bạn và mọi người đọc sách nhiều hơn:

Bài làm:

Aldous Husley đã từng nói: “Người biết đọc nắm trong tay sức mạnh để khuếch đại bản thân mình, để nhân lên những cách mình tồn tại, để lấp đầy cuộc đời mình một cách đáng kể và thú vị”. Một trong những phát minh thành công nhất của nhân loại không phải là việc phát hiện ra một hành tinh thứ ba hay đặt chân tới một hành tinh xa xôi nào đó mà đơn giản đó chính là tạo ra sách.

Với tôi sách là kho tàng tri thức của nhân loại xuyên suốt chiều dài lịch sử, vượt qua mọi định luật băng hoại của thời gian. Sách làm cho ta biết yêu thương và trân trọng cuộc sống và hướng con người đến chân thiện mỹ. Mỗi cuốn sách sẽ làm cho nền văn minh loài người tiến lên một bậc.

Thế nhưng hiện nay với sự bùng nổ của thông tin điện tử của thế giới 4.0 đã khiến cho văn hóa “nghe, nhìn” lấn át văn hóa “đọc”. Điều này đã khiến cho đại đa số mọi người, đặc biệt là thế hệ trẻ - thế hệ chủ chốt tương lai của đất nước đang ngày càng xa dần với việc đọc sách. Với tôi việc được trở thành “Đại sứ Văn hóa đọc” là một điều vô cùng cao quý. Bởi lẽ tôi đang mang trên vai mình trách nhiệm lớn lao đó chính là khuyến khích mọi người đọc sách nhiều hơn.

Nếu được may mắn đảm nhận trọng trách cao cả đó tôi sẽ có những suy nghĩ, hành động và những đề xuất thiết thực để lan tỏa tình yêu đọc sách đến với mọi người.

Theo tôi, để khuyến khích đọc sách có thể thực hiện các kế hoạch và giải pháp sau:

1) Thường xuyên tuyên truyền về văn hóa đọc

“Văn hóa đọc sách” rất có giá trị trong mỗi chúng ta tuy nhiên rất nhiều bạn chưa quá chú tâm đến việc này và việc quảng bá “văn hóa đọc” còn chưa rộng rãi. Chính vì thế tỉnh nhà cần đẩy mạnh công tác truyền thông về văn hóa đọc là điều vô cùng cần thiết:

- + Các báo, tạp chí viết và điện tử cần thường xuyên đăng các sáng tác văn học mới.
- + Tạo riêng một trang web hoặc diễn đàn “văn hoá đọc” cho mọi người.
- + Tổ chức các cuộc Hội thảo về sách, các cuộc thi sáng tác để cho các bạn trẻ có cơ hội tham gia, sáng tác, tạo nên các tác phẩm có ấn tượng và hơn hết là mang “Văn hóa đọc” đến gần hơn với mọi người.

Lời khuyên của tôi đến những người bạn đọc nếu có thời gian các bạn nên tham gia những câu lạc bộ sách. Hiện nay không khó để có thể tìm ra một câu lạc bộ yêu thích đọc sách bởi những câu lạc bộ này xuất hiện ở trường hay các xã, tỉnh thành nữa đây. Nơi đó ta có thể thoải mái bàn luận về sách và hơn hết những câu lạc bộ này giúp ta có được nhiều nhiều bạn để tạo nên đam mê đọc sách đây!.

2) Nâng cấp thư viện các cấp:

Hiện nay lượng sách trong thư viện còn khá hạn hẹp dẫn đến việc đôi khi các bạn không thể tìm thấy được những cuốn sách không như mong muốn. Chính vì thế mà các cấp các ngành cần phải quan tâm đến việc phát triển thư viện và bổ sung nhiều cuốn sách mới.

- + Về phía tỉnh nhà cần quan tâm đổi mới hoạt động thư viện các cấp, trong đó có thư viện tỉnh theo hướng xây dựng thư viện thân thiện.
- + Về phía nhà trường cần xây dựng tủ sách nhỏ ở các lớp học, tăng cường kinh phí mua sách bổ sung trong thư viện trường hằng năm. Không những thế trong

các giờ học xã hội các thầy cô giáo cần hướng dẫn học sinh tự đọc và chắt lọc thông tin để nâng cao tư duy đọc hiểu.

3) Các cấp các ngành cần phải tác động đến suy nghĩ và nhận thức của các bạn học sinh, sinh viên:

Việc nâng cấp cơ sở vật chất là rất quan trọng nhưng quan trọng hơn hết đó chính là ở bản thân của mỗi cá nhân. Bản thân mỗi người phải hiểu rõ về tầm quan trọng của việc đọc sách, phải có những nhận định đúng về việc đọc để từ đó tôi luyện bản thân về “văn hóa đọc”.

Về phía gia đình, các bậc phụ huynh cần định hướng cho con trẻ về việc đọc sách từ nhỏ để tạo nên thói quen lớn sau này. Bắt đầu bằng việc kể cho các bé nghe những câu chuyện cổ tích, tập cho các bé đọc những mẫu truyện tranh và khi lớn dần thì cho các bé đọc những cuốn sách hay hơn, có giá trị hơn để từ đó tạo cho các em sự hứng thú về việc đọc sách.

Về phía nhà trường cần tổ chức những tiết đọc sách trong thư viện và những tiết định hướng cho các bạn học sinh, sinh viên nâng cao “Văn hóa đọc” bằng những giải pháp cụ thể:

+ Nếu các bạn học sinh, sinh viên mới bắt đầu việc tôi luyện văn hóa đọc sách thì mỗi bạn nên lập ra một khoảng thời gian thích hợp trong ngày để tập luyện chúng và nên nhớ là phải thực hiện nghiêm túc mỗi ngày nhé!. Bắt đầu từ việc đọc vài trang sách một ngày, sau đó có thể tăng dần lên theo thời gian khi ta đạt được giới hạn thì thôi.

+ Cần phải hướng dẫn cho các bạn cách tìm một cuốn sách thích hợp là điều khá quan trọng bởi lẽ sách hiện tại đang được bày bán tràn lan khiến ta khó lòng chọn được một cuốn sách ưng ý. Mỗi người trước khi muốn quyết định mua một quyển sách thì nên tìm hiểu chúng từ những nguồn đáng tin cậy như các trang

wed phê bình văn học hay bạn bè, thầy cô để từ đó đưa ra cho mình quyết định đúng đắn nhất.

+ Không những thế, việc hướng dẫn cho bản thân mỗi bạn học sinh, sinh viên tìm một không gian đọc sách riêng sao cho thoải mái nhất, yên tĩnh nhất có thể làm tăng hiệu quả một cách khả quan đấy!. Thử tìm một nơi yên tĩnh, một thư viện sách nhỏ hay tạo cho mình một góc yên tĩnh riêng vừa nhâm nhi vị ngọt của cà phê đang dần chảy trôi trong thanh quản hoà trên những nền chữ chạy dần theo từng trang sách giúp ta có thể cảm nhận cuộc sống một cách trọn vẹn nhất đấy. Không những nâng cao “Văn hóa đọc mà còn nâng cao “niềm yêu đời” đấy!

4) Các nhà xuất bản cần phải đẩy mạnh công tác phê duyệt sách:

Hiện nay việc phát hành tràn lan những cuốn sách không qua kiểm duyệt khiến cho các cuốn sách “xấu”, các cuốn sách ảnh hưởng đến suy nghĩ và sự phát triển của độc giả ngày càng gia tăng trên thị trường khiến cho bạn đọc cảm thấy ngán ngẩm và dần rời xa sách. Không những thế, những cuốn sách xấu còn ảnh hưởng đến tư duy của độc giả đặc biệt là các bạn trẻ khiến cho họ có những hành vi và suy nghĩ không tốt ảnh hưởng đến những người xung quanh và chính bản thân họ. Chính vì vậy việc kiểm duyệt sách cần phải được “chú trọng” để sàng lọc những cuốn sách “xấu” đó và cho ra những cuốn sách hay, sách có giá trị tư tưởng nghệ thuật hấp dẫn người đọc. Giúp các bạn trẻ có niềm hứng thú khi đọc sách. Và để làm được việc này các nhà xuất bản cần phải:

+ Phê duyệt thật cẩn thận những cuốn sách của các nhà xuất bản trước khi tung ra thị trường

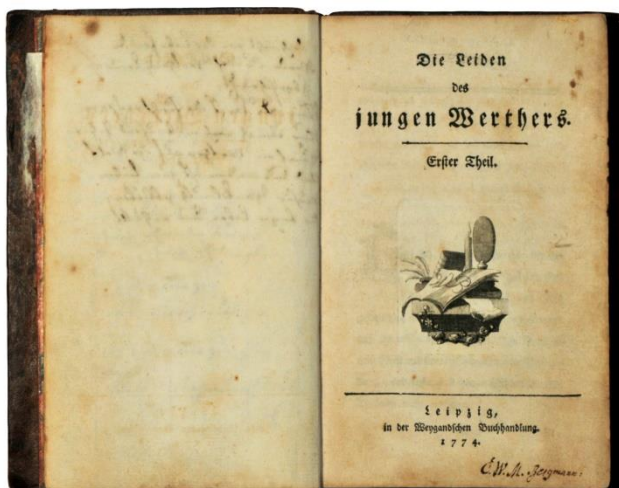
+ Lên án những cuốn sách xấu, sách có ảnh hưởng không tốt và khen thưởng những cuốn sách hay, sách có giá trị.

+ Đừng vì chạy theo số lượng mà sẵn sàng đánh đổi chất lượng. Thời buổi kinh tế thị trường ngày nay đã không còn như xưa, khi những sản phẩm chất lượng mới là thứ mà “khách hàng” tìm kiếm. Vì thế, những đầu sách chất lượng sẽ là một trong những yêu cầu đầu tiên mà độc giả mong muốn ở phía nhà xuất bản. Những ấn phẩm kém chất lượng sẽ chỉ càng khiến độc giả xa rời hơn với sách mà thôi, đặc biệt là những người đọc trung thành và các độc giả tiềm năng.

5) Tổ chức những “tủ sách tri thức rẻ”:

Giá thành sách còn cao, gây trở ngại trong việc tiếp cận sách của nhiều người, đặc biệt là với các bạn học sinh, sinh viên. Xét về tâm lý người mua sách, họ có thể sẵn sàng mua một cuốn sách có mức giá khoảng 15.000 – 20.000 VNĐ. Nhưng chỉ khoảng trên 50.000 VNĐ thôi đã là một ngưỡng giá đủ để khiến nhóm độc giả này phải đắn đo, cân nhắc đặc biệt độc giả là các bạn học sinh, sinh viên. Mặt trái của tác nhân này chính là tạo điều kiện cho sự xâm chiếm của sách in lậu, sách photo,..., dẫn đến vi phạm quyền tác giả. Ở Đức có một nhà xuất bản gọi là Reclam (<http://www.reclam.de>). Nhà xuất bản này có một tủ sách gọi là tủ sách sinh viên (Universität-Bibliothek). Đó là những cuốn sách bìa đen, giấy xấu, in chữ nhỏ, giá trung bình chỉ khoảng 2-5 Euro/cuốn, nghĩa là rẻ hơn những cuốn sách khác khoảng 5 lần. Bất kỳ sinh viên nào cũng có thể mua được. Vì vậy tôi cho rằng, một đơn vị nào đó của Việt Nam với khả năng phát hành mạnh nên lập ra một Tủ sách như thế. “Tủ sách” này sẽ bao gồm những cuốn sách tạm gọi là “xóa đói tri thức” trong tất cả các lĩnh vực: khoa học xã hội, triết học, văn chương, nghệ thuật, kinh tế, văn hóa. Tất cả đều được in theo lối giản tiện nhất: bìa đen, giấy xấu, chữ nhỏ, miễn là biên tập tốt và đóng gáy chắc. Mỗi cuốn giá trung bình 10.000đ - 15.000 đ.

Như vậy, một sinh viên nghèo vẫn có thể mua sách. Anh ta vẫn có thể sở hữu một tủ sách 300 cuốn sách tốt, trang bị được tri thức cho mình mà chỉ phải bỏ ra khoảng 3 triệu đồng.

Tủ sách giá rẻ này được nhà xuất bản Reclam lập ra năm 1867, cho đến nay đã được 146 năm. Nhân kỉ niệm 140 năm “Tủ sách giá rẻ” hay còn gọi là “Tủ sách cho toàn dân” nhà xuất bản có mời đến những trí thức lớn của Đức đến dự và phát biểu. Và một điều đáng ngạc nhiên là hầu hết những địa diện lỗi lạc nhất trong giới học thuật và chính khách Đức thời học

sinh, sinh viên đều đã từng mua sách của Reclam, và họ đều nói rằng, nhờ Reclam mà họ có tủ sách riêng. Ta thấy đây không phải những cuốn sách gáy cứng bìa đẹp mới nuôi dưỡng các vĩ nhân, mà là những cuốn sách trông rất bình thường nhưng lại chứa đựng vô vàn tri thức.

Ở Việt Nam hiện nay, có vẻ như người ta thích chạy theo vẻ hào nhoáng. Quá nhiều cái rơm rít, vớ vẩn vẫn còn hiện hữu. Theo tôi, để có thể phát triển “Văn hóa đọc” thì đây chính là thời điểm mà người ta nên mạnh dạn vứt hết tất cả những thứ thừa thãi đi, chỉ tập trung vào cái gì thực chất thôi. Cần phải làm một cuộc đột phá về giá sách. Tạo ra một tủ sách tri thức “siêu rẻ”. Tủ sách này có thể bán ở tất cả các nhà sách ở các trường đại học.

Giá sách, theo tôi là một trong những vấn đề mấu chốt hiện nay. Chẳng cần nhìn đâu xa, cứ xem người ta xếp hàng mua sách ở phố Nguyễn Xí thì thấy. Lý do? Rất đơn giản: vì ở đó có treo biển “Giảm giá từ 30-50%!”. Thế thôi, chẳng cần phải quảng cáo dong dài!

Nếu ra được một tủ sách siêu rẻ, trong đó Những người khôn khổ, trọn bộ, giá chỉ 30.000 đ, hoặc Khi Hơi Thở Hóa Thành Không giá chỉ 10.000 đ” và “Truyện Kiều giá chỉ vồn vẹn có 5.000 đ thôi đấy các bạn ạ. Tôi tin rằng chúng ta sẽ kéo được vô số các bạn học sinh, sinh viên tới hiệu sách rồi. Chỉ cần nghiên cứu loại sách của Reclam, tôi tin rằng chúng ta sẽ có thể làm được như vậy. Sẽ có thể đưa “Văn hóa đọc” lên một tầm cao mới.

Bản thân tôi đã và đang thực hiện việc đọc sách tôi cảm nhận được rằng từ khi có sách cuộc đời tôi như sang một trang mới. Trí óc tôi trở nên sáng suốt hơn và vốn ngôn ngữ và cảm xúc của tôi ngày càng được bồi đắp hơn như Hoài Thanh đã từng nói: “Văn chương gây cho ta những tình cảm ta chưa có, luyện những tình cảm ta sẵn có”. Quan tâm đến văn hoá đọc chính là quan tâm tới chính bản thân mình và xã hội đấy. Hãy thay đổi nhận thức ngay từ hôm nay để bước đến với những thế giới tri thức mới – thế giới tri thức tư duy và sáng tạo của nhân loại. Tôi có thể, vậy tại sao bạn lại không thể!.